

Ρωσία

Τις ημέρες εκείνες

έτυχε να συναντήσω στο ναό έναν εκπληκτικό, νεαρό άνδρα.

Πλησίασε τον αδερφό μου στο τέλος της Θείας Λειτουργίας και του απεκάλυψε την ασυνήθιστη ιστορία της μεταστροφής του στο Χριστό.

Στεναχωριόταν πολύ από τις ατελείωτες μετακινήσεις και συζητήσεις που γίνονταν τη στιγμή που οι ιερείς μεταλάμβαναν στο ιερό και ετοιμάζονταν για την έξοδο στην Ωραία Πύλη με το Άγιο Ποτήριο, για να κοινωνήσουν οι πιστοί.

“Γιατί όλοι αρχίζουν να πηγαινοέρχονται αυτή την ιδιαίτερη, γεμάτη αδημονία, στιγμή, όταν ο Κύριος βρίσκεται στην Αγία Τράπεζα;” ρώτησε τον αδελφό μου. “Θέλω να σας διηγηθώ την ιστορία μου”.

Ζούσα όπως η πλειοψηφία των νέων ανθρώπων της εποχής μας, μακριά από το Θεό, μέσα στη διαφθορά, διάγοντας έκλυτη ζωή με οίνοποσία και άλλες αμαρτίες. Όσο κι αν με νουθετούσε και με ικέτευε η μητέρα μου, πιστή γυναίκα, ν’ αφήσω την αμαρτωλή ζωή, εγώ την αγνοούσα και μόνο γελούσα. Οι αφηγήσεις της, ότι υπάρχει Θεός και αιώνια ζωή, μου φαίνονταν ανοησίες. Γελούσα με τις επιπλήξεις της, ζητώντας της να μ’ αφήσει ήσυχο. Κάποια φορά, αργά τη νύχτα, επιστρέφοντας στο σπίτι με τη μοτοσυκλέτα, μετά από την καθιερωμένη βόλτα,

είχα ένα ατύχημα και σκοτώθηκα. Απρόσμενα αισθάνθηκα ότι βρισκόμουν στον αέρα.

Κοίταζα μ' έκπληξη το ματωμένο σώμα μου, μην κατανοώντας γιατί ήμουν διπλός, και στεκόμουν και ήμουν ξαπλωμένος. Αργότερα είδα κόσμο να τρέχει κοντά μου και να προσπαθεί να με συνεφέρει. Ήρθαν οι πρώτες βοήθειες και οι γιατροί προσπαθούσαν να με γυρίσουν στη ζωή. Όμως εγώ δεν ήθελα να επιστρέψω στο νεκρό σώμα μου. Με φορείο μ' έβαλαν στο ασθενοφόρο και με πήγαν στο νεκροτομείο. Τη στιγμή εκείνη έστρεψα το βλέμμα μου προς τον ουρανό. Ξαφνικά είδα το Ζωντανό Χριστό τόσο πανέμορφο, τόσο ταπεινό και πράο, μέσα σε πύρινη λάμψη να στέκεται από επάνω μου και να με κοιτάζει.

- Γιατί ζεις έτσι; με ρώτησε ο Κύριος.

Εκείνη τη στιγμή, από το μεγάλο φόβο που κατείχε την αμαρτωλή ψυχή μου, κουβαριάστηκα κι αναφώνησα:

- Κύριε, συγχώρεσε με!!! και άκουσα την απάντηση...

- Για τις αμαρτίες σου και την ακάθαρτη ζωή σου είσαι άξιος του Άδη. Όμως οι προσευχές και το κλάμα της μητέρας σου έφθασαν σε Εμένα. Σε συγχωρώ και σε στέλνω πίσω στη γη. Πήγαινε και μάθε ότι η σωτηρία βρίσκεται μόνο στην Εκκλησία, μέσω της μετάνοιας και της Αγίας Κοινωνίας.

Εκείνη τη στιγμή, ξαφνικά, αισθάνθηκα πάλι να μπαίνω στο σώμα μου και από τους φοβερούς πόνους, άρχισα, να βογκώ και να στριφογυρίζω.

Οι γιατροί έμειναν έκπληκτοι. Αντί για το νεκροτομείο, με μετέφεραν στο νοσοκομείο για εγχείριση. Ο Θεός με επέστρεψε στη ζωή.

Και να, λοιπόν, τώρα θεραπευμένος, με ιδιαίτερη ευλογία έρχομαι στη Θεία Λειτουργία σ' αυτό το μοναστήρι. Με φόβο αναμένω πότε θα βγει ο ιερέας με το Άγιο Ποτήριο για να προσκυνήσω το Ζωντανό Θεό, ο Οποίος μου αποκάλυψε ότι με την Κοινωνία του Αγίου Σώματος και του Αίματος Του, μπορούμε να σωθούμε και να κληρονομήσουμε την αιώνια ζωή.

Να, γιατί με απορία και σύγχυση κοιτάζω τους ανθρώπους που πηγαινοέρχονται ενώπιον του μεγάλου Μυστηρίου, διαταράσσοντας την ευλογημένη ατμόσφαιρα, όταν πράγματι ο ίδιος ο Κύριος έρχεται από την Ωραία Πύλη, προτείνοντας τον Εαυτό Του για τροφή."

Και έβαλε το χέρι του αδελφού μου, σφίγγοντας το σε γροθιά, στο τεράστιο βαθούλωμα που υπήρχε στο κρανίο του, μετά το χτύπημα με τη μοτοσυκλέτα. Μ' αυτό ήθελε ν' αποδείξει την αυθεντικότητα όλων όσων βίωσε και διηγήθηκε.

Αυτή η αληθινή ιστορία βαθιά μας συγκλόνισε. Συχνά τη διηγούμαι στα κηρύγματα μου, σαν αληθινή μαρτυρία εκείνης της ανείπωτης Αγάπης, την οποία έφερε ο Κύριος από τους ουρανούς, καλώντας όλους τους αμαρτωλούς σε μετάνοια, ώστε ν' αναγεννηθούν μέσω της Αγίας Κοινωνίας και να έλθουν προς την Αλήθεια.

(Απόσπασμα από το βιβλίο "Από την αιχμαλωσία στο Φως" του Αρχιμανδρίτου Ιωάννου Κόγκαν)

Πηγές: agioritikovima.gr - okandylaki.blogspot.gr